

ROMEO Y JULIETA

Compañía Nacional
de Danza

NACHO DUATO
director artístic

C E N T R E

C U L T U R A L

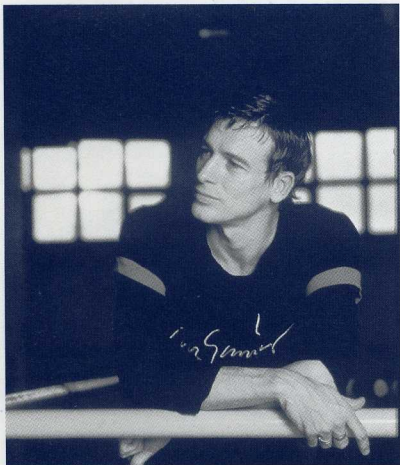

S A N T C U G A T

TEATRE-AUDITORI

Dimecres 10 de febrer de 1999
a les 8 del vespre

Dijous 11 de febrer de 1999
Divendres 12 de gener de 1999
a les 10 del vespre

ROMEO Y JULIETA

Ballet en dos actes

Música

Sergei Prokofiev

(Orquestra de Bohemia, Director : Pedro Alcalde)

Escenografia

Carles Pujol i Pau Rueda (Centre Cultural Sant Cugat)

Vestuari

Lourdes Frías

Disseny de llums

Nicolás Fischtel

(sobre un primer treball de Miguel Ángel Camacho)

Idea original de vestuari, escenografia i il·luminació

Nacho Duato

Estrenat per la Compañía Nacional de Danza al Palacio de
Festivales de Cantabria de Santander, el 8 de gener de 1998

Red Española
de Teatros
y Auditorios

MINISTERIO DE EDUCACIÓN Y CULTURA

INAEM

Julieta	Mar Baudesson
Romeo	Kim McCarthy

Sra. Capulet (mare de Julieta):	Lesley Telford
Capulet (pare de Julieta):	Thomas Klein
Mercutio	
(parent del príncep; amic de Romeo):	Luís Martín Oya
Tibalt (nebot de la Sra. Capulet):	Patrick de Bana
Dida (minyona dels Capulets):	Yoko Taira
Paris (jove noble, parent del príncep):	José Cruz
Benvolio (nebot de Montagú i amic de Romeo i Mercutio):	Sebastien Mari

CAPULETS

Luisa Maria Arias, Emilija Jovanovic,
Ana María López, Eva López Crevillén,
Yolanda Martín, Muriel Romero,
Karen Waldie, José A. Beguiristáin,
Nicolo Fonte, Demond Hart,
Livio Panieri

MONTAGÚS

Iratxe Ansa, Emmanuelle Broncín,
África Guzmán, Catherine Habasque,
Cristina Hortigüela, Elia Lozano,
Antonio Calero, Nicolas Maire,
Jesús Pastor, Ivano Rossetti

Realització de l'escenografia
Tallers del Centre Cultural Sant Cugat

Realització de vestuari
Sastreria de la Companyia

Julieta	Emmanuelle Broncin
Romeo	Ivano Rossetti

Sra. Capulet (mare de Julieta):	Lesley Telford
Capulet (pare de Julieta):	Thomas Klein
Mercutio	
(parent del príncep; amic de Romeo):	Luís Martín Oya
Tibalt (nebot de la Sra. Capulet):	Patrick de Bana
Dida (minyona dels Capulets):	Yoko Taira
Paris (jove noble, parent del príncep):	José Cruz
Benvolio (nebot de Montagú i amic de Romeo i Mercutio):	Sebastien Mari

CAPULETS

Luisa Maria Arias, Emilija Jovanovic,
Ana María López, Eva López Crevillén,
Yolanda Martín, Muriel Romero,
Karen Waldie, José A. Beguiristáin,
Nicolo Fonte, Demond Hart,
Livio Panieri

MONTAGÚS

Iratxe Ansa, Mar Baudesson,
África Guzmán, Catherine Habasque,
Cristina Hortigüela, Elia Lozano,
Antonio Calero, Nicolas Maire,
Kim McCarthy, Ivano Rossetti

Realització de l'escenografia
Tallers del Centre Cultural Sant Cugat

Realització de vestuari
Sastreria de la Companyia

ROMEO Y JULIETA

ACTE I

Romeo, fill de Montagú, abandona els seus amics portat per l'amor d'una jove donzella.

A mesura que avança el dia, la gent del poble es reuneix a la plaça del mercat. Soltadament, sorgeix un altercat entre Tybalt, nebot de Capulet, i els amics de **Romeo**. Els Capulets i Montagús són enemics declarats i la baralla finalitza només amb l'aparició del Príncep de Verona

Julietta, jugant amb la casera, és interrompuda pels seus pares, el Sr. i la Sra. Capulet. Ells li presenten un jove noble que ha demanat la seva mà en matrimoni: Paris.

Els invitats arriben al ball, a casa dels Capulets. **Romeo**, disfressat amb una màscara, s'introdueix dins la festa. Mercutio, en adonar-se que **Romeo** ha quedat enamorat de la **Julietta**, intenta distreure l'atenció de Tybalt qui, en reconèixer **Romeo**, li ordena abandonar el ball. Capulet intervé i evita l'enfrontament.

Julietta no pot dormir i surt al balcó pensant en **Romeo**. De sobte aquest últim apareix al jardí. Es confessen amor mutu.

ACTE II

Festa al mercat. La gent del poble es diverteix. Tanmateix, **Romeo** se sent malenconiós, ja que pensa constantment en la **Julietta**, i somia en poder casar-se amb ella. Mentrestant, la casera s'obre camí a través de la multitud a la recerca de **Romeo** per lliurar-li una carta de **Julietta**. Ell llegeix que la seva amada accepta convertir-se en la seva esposa.

Els amants es casen en secret.

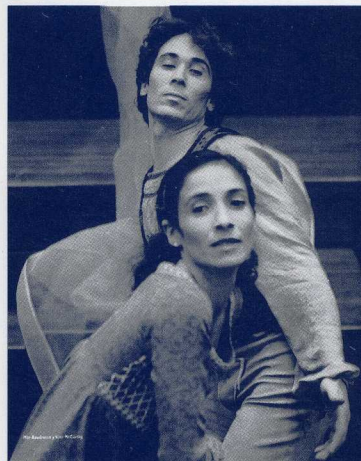
Al mercat, Tybalt lluita amb Mercutio i el mata. **Romeo** venja la mort del seu amic i és enviat a l'exili. Per fi els amants poden lliurar-se l'un a l'altra abans que **Romeo** hagi de marxar cap a Mantua. La casera informa a **Julietta** que els seus pares tenen previst casar-la amb Paris. La **Julietta**, però, s'hi nega. El pare de **Julietta**

s'encoloreix i ella fuig a veure Fra Lorenzo. Aquest ofereix a **Julietta** una poció que la farà semblar morta. Se suposa que els seus pares, en creure la seva filla morta, l'enterraran a la tomba familiar. Mentrestant **Romeo**, advertit per Fra Lorenzo, tornarà per emportar-se-la lluny de Verona.

Aquella nit, **Julietta** dóna el seu consentiment per casar-se amb Paris.

L'endemà al matí troben el seu cos, aparentment sense vida.

Romeo no ha rebut el missatge de Fra Lorenzo i torna a Verona consumit per la pena de creure la **Julietta** morta. Una vegada dins la cripta, **Romeo** es troba amb Paris i el mata. Tot seguit, ingereix una poció verinosa. **Julietta** torna en si i, en veure el seu espòs sense vida, es clava una daga. Els dos amants fonen els seus destins en la mort. El dolor d'aquesta pèrdua permet que s'uneixin els Montagús i els Capulets.

Mar Baudesson
Kim McCarthy

La inoblidable música d'un ballet

Romeo i Julieta és una de les obres més populars de William Shakespeare. La seva densitat emotiva és, probablement, la causa de la fascinació que ha exercit al llarg de tots els temps. La coexistència en ella d'elements lírics i tràgics enuncia un nou estadi de l'evolució dramàtica del seu autor.

Quatre conceptes són determinants per a **Romeo i Julieta**: el destí, els presagis que preludien un final tràgic; l'acció, propiciada per l'enemistat de dues famílies i la precipitació en les decisions; l'amor en continu contrast amb l'odi; i la mort com a única forma de perpetuar un amor que constantment troba obstacles al seus pas.

D'entre totes les obres de Shakespeare, la que s'ha vist transportada més vegades a ballet ha estat **Romeo i Julieta**. Per donar amb la primera escenificació del ballet s'ha de retrocedir fins el 1785, quan el va estrenar un tal Eusebio Luzzi a Venècia. Tanmateix, la majoria d'aquestes obres han estat creades durant els darrers trenta anys. El responsable d'això no és Shakespeare sinó Prokofiev. La partitura, composta per aquest últim abans de la guerra i estrenada pel Kirov a Leningrad amb coreografia de Leonid Lavrovsky, és un autèntic prodigi de música escrita per a ballet del segle XX.

Seguint la més genuïna tradició del país, la vinculació dels primers compositors russos amb la dansa ha estat permanent. Resulta extremadament difícil que algun compositor rus no ens hagi deixat inoblidables partitures de ballet. Sergei Prokofiev (1891-1953), fou un dels nens prodigis de finals del segle passat. Als seus 9 anys d'edat, havia compost ja una òpera.

Al 1914, quan el compositor té 23 anys, Diaghilev li encarrega el que serà el seu primer ballet. La Gran guerra, però, impedirà la seva estrena, tot i que sobreviurà la seva música sota la forma de Stryabin Suite. Per aquest motiu, consta Chout com a primer ballet del jove compositor, estrenat pels Ballets Russos amb coreografia i disseny de Slavinsky Larinov.

L'any 1918 marca l'inici del desterrament de Prokofiev, primers als Estats Units. Durant aquesta etapa continua la col·laboració amb Diaghilev.

El 1933, Prokofiev, sempre amb nostàlgia pel seu país, torna a la Unió Soviètica, on crearà partitures per a pel·lícules del nou cinema rus. És en aquesta època que el compositor comença a treballar amb la que serà la seva gran partitura de ballet: **Romeo i Julieta**. Les primeres converses sobre la possibilitat d'un ballet basat en la tragèdia de Shakespeare van tenir lloc amb l'òpera i el ballet del Teatre Kirov de Leningrad. Malgrat això, fou el Teatre Bolshoi el que concretaria l'encàrrec. Prokofiev composaria durant l'estiu del 1935 la major part de la música del seu ballet, però finalment van sorgir varies dificultats, i l'estrena quedà posposada.

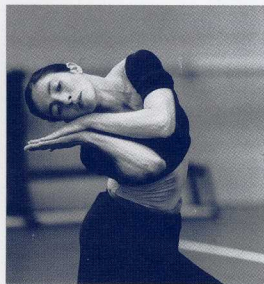
L'exaltació de l'amor, de la comprensió i de la pau que tradueix la música de Prokofiev elevarà la discutida composició a la categoria d'obra universal i al nivell que reclamava l'història de William Shakespeare.

Entre els anys 1935 i 1937, alguns fragments musicals d'aquesta partitura s'interpreten com a suites o en transcripció per a piano.

El ballet s'estrena per fi a Brno (Txecoslovàquia) el desembre de 1938.

El llibret és de Lavrovsky, Radlov i el propi Prokofiev, i la coreografia és d'Ivo Psota. La producció soviètica, amb coreografia de Lavrovsky, estrenada al Teatre Kirov l'onze de desembre de 1940, serà durant molts anys el model a seguir per a la major part de produccions posteriors.

En anys successius, el ballet es va difondre irresistiblement i entrà en el repertori de gairebé totes les companyies soviètiques.

Mar Baudesson

Director Artístic:
NACHO DUATO

Ballarins Principals
ar Baudesson, Emmanuelle Broncin,
rine Habasque, José Cruz, Thomas Klein,
k de Bana, Kim McCarthy, Demond Hart

Primers ballarins
Luis Martín Oya, África Guzmán

Solistes
Yoko Taira

Cos de Ball
Iratxe Ansa, Luisa Maria Arias,
ristina Hortigüela, Emilija Jovanovic,
ia López, Elia Lozano, Eva López Crevillén,
a Martín, Muriel Romero, Lesley Telford,
Karen Waldie, J. Manuel Armas,
Antonio Beguiristáin, Antonio Calero,
o Fonte, Nicolas Maire, Sebastien Mari,
io Panieri, Jesús Pastor, Ivano Rossetti

Coordinador Artístic
Kevin Irving

Assistent al Director Artístic
Carlos Iturrioz

Mestra
Irena Milovan

Pianista
Jerónimo Maesso

Producció
Isabel Sánchez

Difusió
Maite Villanueva

Administració
Carmen Arranz

Equip d'Administració i Producció
Teresa Puig, Lola Revilla, Cristina Rey-Stolle,
Alexandra Scott, Luís Tomás Vargas, Mercedes Zazo

Director Tècnic
Adolfo Myer

Ajudant Tècnic
Paço Segura

Regidor
Javier Martínez

Maquinària
Marcelo Suárez, Luis García

Electricitat
Lucas González, Juan Carlos Gallardo

Audiovisuals
Jesús Santos, Pedro Álvaro, Ignacio Rodríguez,
Javier Cabellos, Rafa Giménez

Magatzem
Reyes Sánchez

Sastreria
Ismael Aznar, Genoveva Bon, Juana Cuesta

Sastresa en gira
Valeriana Bon

Utilleria
José Luís Mora

Massatgistes
Mateo Martín, Francisco Manzanera

Manteniment
Ana Galán

Recepció
Miguel Angel Cruz, Teresa Morató

Ajuntament de
Sant Cugat del Vallès

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Barcelona

C E N T R E

C U L T U R A L

S A N T C U G A T